

İSA'NIN ÖLÜMÜ

Okuma: Markos 14 ve 15

Günah sorunu

Günah insanlık için korkunç bir sorundur. Dünyadaki tüm sorunların temel nedenidir. İnsanları Tanrı'dan ayırır ve kesin ölüme götürür. İnsanoğlunun kendi çabalarıyla günahı yenmesi mümkün değildir. En inatçı insan bile günah sorununu hiçbir zaman çözememiştir. Bir insan ne kadar iyi olursa olsun, her zaman Tanrı'nın yüceliğinden yoksun kalacaktır (Romalılar 3:23).

Kutsal Kitap, insanlığın günahına karşı Tanrı'nın yanıtını verir. Tanrı biricik Oğlu Rab İsa Mesih'i, insanlığın günahından kurtulması için gerekli olan kurban olarak vermiştir. Rab İsa, kendisini günah için istekli ve itaatkâr bir kurban olarak sunarak bu işte Babası'na katıldı. Bu uzun bir fedakârlıktı - kendi istek ve arzularından vazgeçti ve her zaman Babası'nın isteğini izlemeyi seçti. Çarmıhta ölmek, fedakârlık içinde istekli itaatin son büyük eylemiydi. İsa sonuna kadar günahsız olduğu için ölümün üstesinden geldi. Ayrıca gerçek öğrencilerinin günahlarının bağışlanmasını ve böylece sonsuz ölümden kurtulmalarını mümkün kılmıştır.

İsa'nın Çektiği Acılar

İncillerde İsa'nın haksız yere yargılanmasını, zalimce alaya alınmasını, vahşice dövülmesini ve öldürülmesini okuruz. Ayrıca annesinin çektiği acıları görmesinin üzüntüsü de vardı.

Kendisini reddedenlerin kendi halkı olan Yahudiler olduğunu ve daha sonra cezalandırılacaklarını bildiği için derin bir üzüntü duyacaktı.

Eski Antlaşma'daki bazı yazılar aracılığıyla İsa'nın çektiği acılar hakkında daha çok şey öğreniriz. Mezmur 22 çarmıha gerilme sırasında neler hissettiğini anlamamıza yardımcı olur. Korkunç acının yanı sıra, çarmıha gerilmenin büyük utancını da hissetmişti.

İsa'nın Ölümüne Yol Açan Olaylar

Mezmur 22:6-8 Ama ben insan değil, toprak kurduyum, insanlar beni küçümsüyor, halk hor görüyor. Beni gören herkes alay ediyor, sırtıp baş sallayarak diyorlar ki, "Sırtını RAB'be dayadı, kurtarsın bakalım onu, madem onu seviyor, yardım etsin!"

Mezmur 22:15-16 Gücüm çömlek parçası gibi kurudu, dilim damağıma yapışıyor; beni ölüm toprağına yatırdın. Köpekler kuşatıyor beni, kötüler sürüsü çevremi sarıyor, ellerimi, ayaklarımı deliyorlar.

Ferisiler ve Sadukiler İsa'nın zamanında Yahudi dini liderlerdi. Bu gruplar genellikle birbirlerine karşıydılar ama her ikisi de İsa'dan nefret ettikleri için onu yok etmek için birlikte çalıştılar. Onun popülerliğini, gücünü ve yetkisini kıskanıyorlardı. İsa'nın mucizeleri karşısında hayrete düşen büyük kalabalıkların onu ziyaret etmesinden nefret ediyorlardı. Sıradan bir insanın İsa gibi mucizeler yapamayacağı açıktı - bunlar İsa'nın Tanrı'nın Oğlu olduğunun işaretleriydi. Ancak din önderleri gerçeği görmek istemediler - kıskançlıkları ve nefretleri gözlerini kör etmişti.

İsa Fısıh bayramı için Yeruşalim'deydi. Dini önderler halk arasında bir protestoya yol açmadan onu sessizce tutuklamak istiyorlardı. On iki öğrenciden biri olan Yahuda İskariyot İsa'ya ihanet etmeyi teklif ettiğinde bu fırsatı yakaladılar. Yahuda onları İsa ve diğer öğrencilerinin yalnız olduğu Getsemani Bahçesi'ne götürdü (Yuhanna 18 : 1-3).

İsa tutuklandı ve din önderlerinden oluşan kurulun önüne çıkarıldı. Onu öldürmek için gerçek bir neden bulamadılar. Suçsuz bir insanda kusur bulmak imkânsızdır! Sonunda Başrahip şöyle dedi: " Yaşayan Tanrı adına ant içmeni buyuruyorum, söyle bize, Tanrı'nın Oğlu Mesih sen misin?" (Matta 26:63). İsa Tanrı'nın Oğlu olduğunu kabul ettiğinde, dini liderler onu küfretmekle suçladılar. Musa'nın Yasası'na göre, Tanrı'ya küfretmenin cezası ölümdü. Tabii ki bu yanlış bir suçlamaydı. İsa küfretmemişti - doğruyu söylemişti.

O dönemde Romalılar İsrail'i yönetiyordu, bu nedenle Yahudi liderler İsa'yı bölgenin Romalı Valisi Pontius Pilatus'a götürdüler ve çarmıha gerilmesini talep ettiler - Romalılar suçluları bu şekilde idam ediyorlardı. Fakat Pilatus İsa'da hiçbir kusur bulamadı. İsa'nın Hirodes'in bölgesinden geldiğini duyunca, Pilatus İsa'yı o sırada Yeruşalim'de bulunan Hirodes'e gönderdi. İsa sessiz kalınca Hirodes onunla alay etti ve onu Pilatus'a geri gönderdi. Bu adamlar dost oldular: " Bu olaydan önce birbirine düşman olan Hirodes'le Pilatus, o gün dost oldular." (Luka 23 : 12).

Pilatus İsa'nın masum olduğunu biliyordu. Yahudilere defalarca ne kendisinin ne de Hirodes'in İsa'da bir kusur bulabildiğini söyledi (Luka 23:4,14,15,22). Pilatus, Yahudilerin kıskançlık yüzünden İsa'yı öldürmek istediklerini biliyordu. Yahudiler Pilatus'a, İsa'nın bir kral olduğunu iddia ettiği için Roma İmparatoru için bir tehdit olduğunu ve bu yüzden İsa'yı serbest bırakmanın İmparator'a sadakatsizlik olacağını söylediler. Pilatus zayıf bir şekilde pes etti. Bir katil olan Barabbas'ın serbest bırakılmasına izin verdi ve İsa'yı ölüme gönderdi - korkunç bir adaletsizlik. Pilatus İsa'yı çarmıha gerilerek öldürülmek üzere Romalı askerlere teslim etti - belki de şimdiye kadar icat edilmiş en acı ve ıstırap verici ölüm.

Bu nedenle hem Yahudiler hem de Romalılar İsa'nın ölümüne karışmışlardır. Tanrı en başından beri insanlığı Oğlu aracılığıyla kurtarmayı planlamıştı ve bu kötü

insanların böyle davranacaklarını biliyordu. Daha sonra elçi Petrus Yahudilere şöyle dedi, " Tanrı'nın belirlenmiş amacı ve öngörüsü uyarınca elinize teslim edilen bu adamı, yasa tanımaz kişilerin eliyle çarmıha çivileyip öldürdünüz." (Elçilerin İşleri 2 : 23).

Başka Bir Yolu Yoktu

İsa, Babası'nın kendisini dünyaya kurtuluş getirmesi için getirdiğini biliyordu. Yaşamı boyunca, çarmıhta acı çekmeye ve öldürülmeye kadar Babasına tamamen itaat etti. İsa "[onu]gönderenin isteğini yerine getirmek ve O'nun işini tamamlamak" istediğini söylemiştir (Yuhanna 4:34). Gethsemani Bahçesi'nde, en büyük itaat sınavıyla karşı karşıya kaldığında, İsa Babasına üç kez, "Mümkünse, bu kâse benden uzaklaşsın" diye dua etti, ama "Yine de, benim istediğim gibi değil, senin istediğin gibi olsun" diye de eklemiştir (Matta 26:39-44). Eğer mümkün olsaydı, Tanrı Oğlunu acı çekmekten kurtarırdı, ama tek yol buydu. İsa çarmıhta ölüme yaklaşırken, "Tamamlandı" dedi (Yuhanna 19:30). Tanrı'nın kendisine yapması için verdiği işi tamamlamıştı (Yuhanna 17:4).

İsa neden öldü?

Adem günah işledi ve bu yüzden öldü. Ölüm günahın cezasıdır. Bu Tanrı'nın yasasıdır. Romalılar 6:23 şöyle der: "Günahın bedeli ölümdür". Çalışarak ücret kazandığımız gibi, günah işleyerek de ölüm kazanırız. Hepimiz günah işliyoruz ve bu yüzden hepimiz ölümü hak ediyoruz.

GÜNAH → ÖLÜM

İsa dünyanın günahlarını ortadan kaldırmak için çarmıhta öldü. Bu Babası'nın isteğiydi ve *o ölüme bile itaat etti*. Ancak aynı zamanda bizim gibi ölümlü bir doğaya sahip olduğu için de öldü. Eğer İsa çarmıhta ölmeseydi, daha sonraki bir zamanda ölecekti.

İsa da tıpkı bizim gibi, hatta bazı açılardan bizden daha fazla denenmiştir, ama asla günah işlememiştir. İbraniler 4:15'te İsa'nın "her bakımdan bizim gibi denendiğini, ama yılmadığını" okuruz.

Hepimiz öleceğiz:

hepimiz Adem'in ölen doğasına sahibiz
VEhepimiz günah işleriz.

İsa ölümden dirildi:

İsa Adem'in ölmekte olan doğasına sahipti
AMAİsa günah **işlemedi**.

Adem'in ölümlü doğasını paylaşmasına rağmen, İsa günahsız olduğu için ölümü hak etmemiştir. Bu nedenle Tanrı, "günahın bedeli ölümdür" şeklindeki kendi yasasını çiğnemedi İsa'yı ölümden diriltmiştir. İsa kendi kurtuluşunu kazanmak ve bizim kurtuluşumuzu mümkün kılmak için öldü.

İsa, Babası'yla günahın ölümle cezalandırılması gerektiği konusunda hemfikirdi, bu yüzden günaha teslim olmayı reddetti. Ölümü yenmenin tek yolunun kendi içindeki günahı yenmek olduğunu biliyordu. Günahsız olduğu takdirde Babası'nın kendisini ölümden dirilteceğini biliyordu.

Dirilişinden sonra Tanrı Rab İsa'ya yeni bir doğa – Tanrı'nın Kendisi gibi bir doğa – verdi. Romalılar 6:9 şöyle der:

"Çünkü Mesih'in ölümden dirilmiş olduğunu ve bir daha ölmeyeceğini, ölümün artık O'nun üzerinde egemenlik sürmeyeceğini biliyoruz."

Peki ya biz?

İsa Fısh bayramında ölmüştür. İlk Fısh Bayramı'nda her İsraili ev halkı kusursuz bir kuzuyu kurban eder ve kanını ölümden kurtulmak için evlerinin girişindeki kapı direklerine sürerdi (Mısır'dan Çıkış 12). Bu, İsa'nın ölümüne işaret ediyordu (1.Korintliler 5: 7). O kabul edilebilir bir kurbandı – hiçbir yara izi ya da lekesi olmayan kusursuz bir kuzu gibiydi (1.Petrus 1:19). Tanrı, İsa'ya "dünyanın günahlarını ortadan kaldıran Tanrı Kuzusu" (Yuhanna 1 : 29) olarak inanan herkes için bu kusursuz kurbanı sunu olarak kabul etmeye istekli idi. İsa'nın doğumundan çok önce peygamber Yeşaya ondan söz ederken şöyle demiştir:

"Oysa, bizim isyanlarımız yüzünden onun bedeni deşildi, bizim suçlarımız yüzünden o eziyet çekti. Esenliğimiz için gerekli olan ceza Ona verildi. Bizler onun yaralarıyla şifa bulduk. Hepimiz koyun gibi yoldan sapmıştık, her birimiz kendi yoluna döndü. Yine de RAB hepimizin cezasını ona yükledi." (Yeşaya 53: 5-6).

Romalılar 5:6-8 Tanrı'nın, Oğlu'nun insanlar uğruna ölmesine izin vererek gösterdiği sevgiden söz eder:

" Evet, biz daha çaresizken Mesih belirlenen zamanda tanrısızlar için öldü. Bir kimse doğru insan için güç ölür, ama iyi insan için belki biri ölmeyi göze alabilir. Tanrı ise bizi sevdiğini şununla kanıtlıyor. Biz daha günahkârken, Mesih bizim için öldü."

Yuhanna 15:13 ayeti Rab İsa'nın kurtarmaya geldiği kişiler için kendini feda etmesindeki sevgisini göstermektedir:

" Hiç kimsede, insanın, dostları uğruna canını vermesinden daha büyük bir sevgi yoktur."

Tanrı ve Oğlu bizim için ellerinden geleni yaptılar. Tanrı bize sevgili Oğlu'nu kurban olarak verdi. İsa bizim için canını ortaya koydu. Günahkâr olduğumuzu ve umutsuzca kurtuluşa ihtiyacımız olduğunu anlamalıyız. Ne kadar günahkâr olduğumuzu ve Tanrı'nın ve Oğlu'nun bizim için ne kadar çok şey yaptığını kabul etmedikçe, İsa'nın kurban edilmesi bize yardımcı olmayacaktır.

Çarmıh Bizi Tanrı ile Barıştırdı

Günah insanlığı Tanrı'dan ayırır. İsa'nın kurban edilmesi sayesinde günahlarımızın bağışlanması mümkündür. Böylece Tanrı'yla aramızdaki engel ortadan kalkar ve O'na yaklaşabiliriz. Bu Kutsal Kitap'ta uzlaşma olarak tanımlanır ve bu sayede cennetteki aracımız Rab İsa aracılığıyla Tanrı'yla paydaşlığa (özel bir ilişki) sahip olabiliriz. Elçi Pavlus 2. Korintliler 5:19'da Tanrı'nın Oğlu aracılığıyla insanları Kendisiyle barıştırmak için çalıştığını açıkça gösterir. Tanrı'yla barışma mesajı elçiler tarafından duyurulmuştur:

"Şöyle ki Tanrı, insanların suçlarını saymayarak dünyayı Mesih'te kendisiyle barıştırdı ve barıştırma sözünü bize emanet etti."

Çarmıhımızı Taşıyoruz

Çarmıha gerilme Müjde'nin kalbinde yer alır. Tanrı'nın sevgisiyle sağladığı ve Oğlu'nun sevgisiyle mümkün kıldığı kurtuluşun kaynağıdır. Bağışlanma, günahlarından tövbe edip iman ve vaftiz yoluyla O'na gelenlere Tanrı'nın bir armağanıdır:

"Tövbe edin ve günahlarınızın bağışlanması için her biriniz İsa Mesih'in adıyla vaftiz olsun" (Elçilerin İşleri 2:38).

Ama vaftizden daha fazlasına ihtiyaç vardır. İsa dedi ki,

"Ardımdan gelmek isteyen kendini inkâr etsin, çarmıhını yüklenip beni izlesin" (Markos 8 : 34).

Çarmıhımızı üstlenme fikri, her gün kendimizden fedakârlık yapmamız gerektiği anlamına gelir. Rab İsa'yı izlemek istiyorsak, kendimizi değil, Tanrı'yı hoşnut etmeliyiz. Yapmamız gereken Mesih'le birlikte yeni bir yaşam tarzında yürümek için her türlü çabayı göstermektir. Elçi Pavlus şöyle der:

"Mesih İsa'ya ait olanlar, benliği, tutku ve arzularıyla birlikte çarmıha germişlerdir." (Galatyalılar 5 : 24).

Nefsi çarmıha germek, nefساني arzularımızı öldürmeyi (tamamen yok etmeyi) içerir. Arzularımızın yaşamlarımızda bize hükmetmesine izin vermemek için gerçekten çok uğraşmalıyız.

Çarmıhtan Çıkarılabilecek Bazı Dersler

1.İsa'nın çarmıha gerilmesi korkunç bir olaydı. İnsanlar Tanrı'nın mükemmel Oğlu'nu alıp acımasızca öldürürken, bu olay insanlığın en kötü halini göstermiştir. Çarmıha gerilme, insanların ne kadar kötü olduğunu ve içinde buldukları durumun korkunçluğunu gösterir.

2.Bu aynı zamanda Tanrı'nın, Mesih'in tüm gerçek öğrencilerini ne kadar çok sevdiğini de gösterir. Elçi Pavlus şöyle der:

"Öz Oğlu'nu bile esirgemeyip O'nu hepimiz için ölüme teslim eden Tanrı, O'nunla birlikte bize her şeyi bağışlamayacak mı?" (Romalılar 8 : 32) .

3.Gerçek inananların ölümsüz bir yaşama sahip olabilmeleri için büyük bir bedel ödenmiştir. Bu bedel tamamen sonsuz bir yaşamın bedeliydi. Elçi Petrus, inananlara yazarken şöyle der:

"Biliyorsunuz ki, atalarınızdan kalma boş yaşayışınızdan altın ya da gümüş gibi geçici şeylerle değil, kusursuz ve lekesiz kuzuyu andıran Mesih'in değerli kanının fidyesiyle kurtuldunuz." (1. Petrus 1 : 18-19)

4.İsa bize nasıl davranmamız gerektiği konusunda harika bir örnek vermiştir.

- İnsanlar onun hakkında kötü şeyler söylediğinde haklı olduğunu iddia etmedi (1 Petrus 2 : 21 - 23).
- Kendisini çarmıha gerenleri bağışlamıştır (Luka 23:34).
- Büyük acı ve sıkıntı içindeyken bile başkalarıyla ilgilenmiştir (Yuhanna 19 : 26 , 27 ; Luka 23 : 27 - 31).
- Her konuda Babası'na itaat etmiştir.

Özet

1. Hepimiz günah işledik ve bu yüzden hepimiz ölmeyi hak ediyoruz.
2. Tanrı bize olan sevgisinden dolayı sevgili Oğlunu kurban olarak vermiştir.
3. İsa bizim için canını seve seve feda ederek Babası'nın planına katılmıştır.
4. Tanrı İsa'yı ölümden diriltti, çünkü o günahsızdı ve bu yüzden ölümü hak etmiyordu. Tanrı, Rab İsa'ya ölümsüzlük vermiştir.
5. İsa'nın kurbanı sayesinde günahlarımızın bağışlanması mümkündür. O zaman Tanrı'nın krallığında ölümsüz yaşam umudunu paylaşabiliriz.
6. Günahlarımızı kabul etmeli, tövbe edip vaftiz olmalı ve Mesih'le birlikte yeni bir yaşam tarzında yürümeliyiz.

Öğrenilecek bir ayet: Romalılar 5: 8

Tanrı ise bizi sevdiğini şununla kanıtlıyor. Biz daha günahkârken, Mesih bizim için öldü.

Okunacak ayetler:

2 Korintliler 5: 15 , 2 Korintliler 5 , 1 Petrus 1'i okuyun.